

GASZON (7) *part praet passimpf i pf*

impf (6), pf (4) [w znaczu. 3.].

gaszon (3), **gaszony** (3), *gaszon a. gaszony (1); gaszon (1) Phil; gaszony (1) SarnStat; gaszon :*
gaszony FalZioł (2 : 2).

a oraz o jasne.

sg m N gaszon (1). ◇ n N (praed) gaszono (2), (attrib) gaszon(e) (2). ◇ G gaszon(e)go (1). ◇ pl
N subst gaszoné (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Tłumiony (o ogniu) (2) :

W przeni (1) : Ogień Oyczyzną pożyráięcy iáko ma być gászon. Phil O margr.

Przeni: Uspokajany (1) :

Szereg: »gaszony i tłumiony« (1): O Tumulciách iáko máią bydź, gászoné y tłumioné, znaydzieisz
Titulo Kráków, Conft. oštátnia. SarnStat 121.

2. Chłodzony; hartowany (3) : *Zywe írebro tzcżemi flinami íamemi bywa gászono FalZioł III 35c;*
Y też mycie piątego albo ízóftego kxiężycza w zimnych wodach [...] albo w takowych w kthorich
by było żelazo gászono [...] y iníże rzeczy kthoreIą barzo ízkodliwe brzemienny Niewieście FalZioł
V 18a, III 35c.

3. O wapnie: lasowane, rozrobione z wodą (2) :

Zestawienie: »wapno gaszone« (2): Naprzod wezmi wapna gázonego/ vtrzy ie czyfcie FalZioł V
117, III 37a.

Cf GASIĆ, NIEGASZONY

HG